

Мотиваційний лист

кандидата на проходження конкурсного відбору на посаду директора
Бюро економічної безпеки України громадянина Іваненка Ігоря
Володимировича

Основним і майже єдиним мотивом, який став збудником мого бажання подати документи на конкурс є низький рівень життя переважної більшості громадян країни та моє прагнення підвищити цей рівень, використовуючи інструменти новоствореного органу економічної безпеки.

Відвідуючи продуктові магазини мережі «АТБ», щоразу на вході зустрічаєш людину з аудіо колонкою через яку промовляється благання допомоги та поряд стоїть прозора скринька на штативі для збору коштів на лікування хворої дитини. Купюр на дні скриньки дуже мало і сподівання на своєчасну допомогу в повному обсязі призводить до тривожних думок.

Крім того, потрапивши до магазину імпортованих вживаних речей «Secondhand» в Чернігові, мене вразила аудиторія присутніх людей-покупців.

Там я зустрів і знайомих працівників державних органів, і колишніх своїх однокласників по ВУЗу, молодих мамочок з дітьми до року та більш за все мене вразила конфліктна ситуація, коли дві жіночки, яким близько сорока років, майже з «піною біля роту» видирали з рук ношені сірі чоловічі шорти.

Також, характерним прикладом значного зубожіння простого народу, а зокрема пенсіонерів є те, що на Чернігівській міській ринку речей, що були у вжитку, вкрай фінансово й фізично виснажені люди похилого віку зносять для продажу, або здачі перекупникам свої особисті речі та речі своїх близьких за мізерні кошти, а це й військові та трудові нагороди, посуд, одяг, тощо.

Звісно, такий стан речей далеко не тільки в Чернігові, в столиці країни також працюють непоодинокі так звані «барахолки», куди згорьовані громадяни несуть все, що можливо продати хоча б за якісь кошти. І це не якісь там особи без певного місця проживання, а це інтелігенти, люди з вищою освітою, загнані скрутою до такого життя.

Останньою краплею для мого критичного світосприйняття стала інформація про те, що на книжкових розкладеннях ринку вживаних речей з'явилися колекційні екземпляри особистої бібліотеки Чернігівського історика, доктора історичних наук, професора Чернігівського державного педагогічного університету, кавалера ордена Дружби народів Половця Володимира Михайловича (1937 р.н.), які він особисто та його рідні принесли на ринок, щоб заробити копійчину на «достойне» життя.

Таким чином, вищенаведені відомості та розуміння того, що така велика й багата країна як Україна поки що не може забезпечити гідне людське життя своїм громадянам привело мене до думки подати документи на конкурс та, використовуючи чесність, досвід та освіту, а також весь спектр інструментарію нового органу економічної безпеки у тісній взаємодії з іншими державними, громадськими та правоохоронними органами покращити життя українцям, шляхом підвищення їх благополуччя та соціальної захищеності.


Знайдуться люди які скажуть, а до чого тут робота новоствореного бюро та зв'язок з благополуччям громадян країни.

А я відповім, що ефективність цієї роботи і є запорукою своєчасного наповнення державного та місцевих бюджетів в повному обсязі.

Контрольовано раціональне, прозоре використання бюджетних коштів в свою чергу надає можливість до повноцінного розвитку державних соціальних програм та країни в цілому.

Я розумію, що не тільки на посаді директора Бюро економічної безпеки України можу згодитись, а тому пропоную розглянути мою кандидатуру і на інші посади в бюро.

З повагою і розумінням,

 Ігор Іваненко